

Dosarul nr. 2ra-1889/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Danilov, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „OMV Grup”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale
„Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni împotriva Liliei Banilean
și Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup” cu privire la încasarea sumei,
evacuarea persoanelor și bunurilor din imobile și încasarea cheltuielilor de judecată
și

la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „OMV Grup”
împotriva Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe
Acțiuni cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice, radierea din
registrul bunurilor imobile a contractului de ipotecă și preavizul de executare a
dreptului de gaj, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „OMV Grup” și
menținută hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 3 iulie 2014, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SRL a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Liliei Bănilean și SRL „OMV Grup” cu privire
la încasarea sumei, evacuarea persoanelor și bunurilor din imobile și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că între BC „Eximbank Gruppo Veneto
Banca” SA și SRL „OMV Grup” au fost încheiate contractele de credit nr. 2007
din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie

2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009, potrivit cărora banca a acordat pârâtului SRL „OMV Grup” mai multe credite.

A relatat că executarea obligațiilor pârâtului SRL „OMV Grup” conform contractelor de credit menționate, s-a asigurat prin constituirea de către pârâta Lilia Banilean a următoarelor garanții în favoarea băncii, conform contractului de ipotecă nr. 2184 din 31 octombrie 2011: casă de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0, 1177 ha, amplasate în XXXXX.

A menționat că SRL „OMV Grup” a încălcat condițiile contractelor de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și anume a condițiilor de restituire a creditului fără a restitui creditele, nu a achitat dobânda aferentă și alte sume care urmau a fi achitate băncii.

A afirmat că la data de 17 iunie 2014 pârâtul SRL „OMV Grup” a acumulat o datorie față de bancă în mărime totală de 16 530 112,10 lei, care include:

- la contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, total datorie în valoare de 5 004 057,53 de lei, ce constituie datorie la credit - 2 657 714 de lei, datorie la dobânda ordinară 1 661 732,33 de lei, datorie la dobânda majorată 436 848,21 de lei; penalitate 247 762,99 de lei;

- la contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006, total datorie în valoare de 4 039 019,73 de lei, ce constituie datorie la credit 2 042 224 de lei, datorie la dobânda ordinară 1 567 915,25 de lei, datorie la dobânda majorată 290 619,38 de lei, penalitate 138 261,10 lei;

- la contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, total datorie în valoare de 2 676 968,33 de lei, ce constituie datorie la credit 1 374 524 de lei, datorie la dobândă ordinară 727 579,71 de lei; datorie la dobânda majorată 398 212,25 de lei; penalitate 176 652,37 de lei;

- la contractul de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, total datorie în valoare de 1 782 498,74 de lei, ce constituie datorie la credit 916 512 de lei; datorie la dobândă ordinară 497 126,06 de lei; datorie la dobânda majorată - 248 158,03 de lei; penalitate 120 702,65 de lei;

- la contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009, total datorie în valoare de 1 809 497,81 de lei, ce constituie datorie la credit 916 512 de lei, datorie la dobândă ordinară 534 916,58 de lei; datorie la dobânda majorată 228 183,48 de lei; penalitate 129 885,75 de lei;

- la contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009, total datorie în valoare de 1 218 069,96 de lei, ce constituie datorie la credit - 641 100 de lei, datorie la dobânda ordinară 340 885,82 de lei, datorie la dobânda majorată 152 487,26 de lei; penalitate 83 596,88 de lei.

A indicat că la data de 30 august 2013 în adresa debitorului SRL „OMV Grup” a fost expediată o notificare prin care a fost somat să restituie datoria față de bancă, iar la data de 11 septembrie 2013 debitorului ipotecar Lilia Banilean i-a fost trimisă o notificare prin care a fost informată despre neexecutarea obligațiilor ce rezultă din contractele de credit de către SRL „OMV Grup” și i s-a solicitat transmiterea benevolă a bunului ipotecat - casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,1177 ha, amplasate în XXXXX, gajat conform contractului de ipotecă nr. 2184 din 31 octombrie 2011.

A comunicat că din motiv că debitorul SRL „OMV Grup” nu a întreprins măsuri pentru restituirea datoriei la credit, iar debitorul ipotecar Lilia Banilean nu a acceptat transmiterea benevolă a bunului ipotecat, banca, în temeiul art. 488 Cod civil și art. 31 din Legea cu privire la ipotecă a înregistrat preavizul de executare a dreptului de ipotecă, cu inserarea informației necesare privind subiecții, creanța garantată, obiectul ipotecat și descrierea acestuia, a somat debitorul SRL „OMV Grup” privind exercitarea dreptului asupra bunului gajat/ipotecat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 166-167, 174, 175, 243 CPC, art. 487, 490, 513, 572, 602 Cod civil

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea sumei în mărime de 16530112,10 lei, transmiterea silită în posesiunea BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractele de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 a bunurilor ipotecate - casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,1177 ha, amplasate în XXXXX, cu evacuarea persoanelor și bunurilor din mobilele respective și încasarea taxei de stat.

La 17 martie 2015, SRL „OMV Grup” a depus cererea reconvențională împotriva BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice, radierea din registrul bunurilor imobile a contractului de ipotecă și preavizului de executare a dreptului de gaj, încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că din materialele cauzei nu se confirmă faptul că banca a acordat banii conform contractelor susmenționate.

A indicat că pe contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, banca a prezentat o dispoziție privind acordarea creditului din 20 septembrie 2006, sub semnătura conducătorului băncii, șefului secției și contabilului, însă această este doar un ordin dat de conducere privind acordarea creditului, or actul prin care a fost executată această dispoziție așa și nu a fost prezentat. Remarcă că potrivit dispoziției din 20 septembrie 2006, se atestă că s-au dat indicații ca de pe contul de

credit al băncii nr. XXXXX să fie transferați pe contul curent al SRL „OMV Grup” suma de 3 000 000 de lei, iar faptul că au fost sau nu transferați acești bani, banca nu prezintă niciun act confirmativ.

A susținut că banca nu a prezentat niciun document de decontare care ar corespunde legislației în vigoare la acel moment și care ar demonstra că contractul de credit a fost executat.

A afirmat că banca nu a acordat creditul, iar acest fapt poate fi dovedit și prin pct. 4.2 din contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006, potrivit cărora banca acordă creditul după semnarea, autentificarea și înregistrarea gajului.

A specificat că clauza dată se găsește în toate contractele de credit la care banca face referință, însă, așa cum ipoteca a fost constituită tocmai în 2011, adică peste 4 ani, reiese că banca a acordat banii fără să fie constituită garanția.

A indicat că banca prezintă un ordin de plată nr. 1 din data de 20 septembrie 2006 prin care încearcă să convingă că acești bani au fost transferați de către SRL „OMV Grup” către SRL „Kvark”, însă pe această dispoziție așa și nu este semnătura și ștampila emitentului, adică a SRL „OMV Grup”, precum și nicio mențiune despre faptul că acest ordin a fost executat de către bancă.

Prezentând acest ordin de plată, banca încearcă să convingă indirect că banii au fost acordați SRL „OMV Grup”, de asemenea banca prezintă și un extras din cont de la data de 11 ianuarie 2013, precum că la acea dată a fost rambursat creditul SRL „OMV Grup”, în sumă de 9327 de lei.

A evidențiat că contul de creditare este gestionat de bancă și nicidecum de contul curent al SRL „OMV Grup”, adică contul din care urma să fie transferați banii, conform contractului de credit. Pe acest cont banca poate să facă orice operațiune și înregistrare pe care o dorește, fapt ce nu demonstrează că banii au fost depuși la dispoziția SRL „OMV Grup”.

A susținut că banca afirmă că la data semnării contractului de credit nr. 2007 a acordat 3 000 000 de lei, iar conform cererii de chemare în judecată, banca a susținut că mai urmează să fie rambursat 2 657 714 de lei, prin urmare rezultă că banca a încasat de la SRL „OMV Grup” suma de 34 228 de lei, însă când a fost încasată această sumă și cum, banca nu prezintă nicio descifrare.

Referitor la contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006, banca a susținut că a pus la dispoziția SRL „OMV Grup” următoarele sume: prin dispoziția din 14 decembrie 2006 suma de 2 370 001 de lei, prin dispoziția din 20 martie 2008 suma de 980 000 de lei, prin dispoziția din 1 martie 2008 suma de 193 000 de lei, prin dispoziția din 16 aprilie 2008 suma de 856 500 de lei, prin dispoziția din 12 mai 2008 suma de 240 000, prin dispoziția din 14 mai 2008 suma de 127 000 de lei, prin dispoziția din 26 mai 2008 suma de 354 000, prin dispoziția din 13 iunie 2008 suma de 300 000 de lei, prin dispoziția din 2 iulie 2008 suma de 35 000 lei, în total suma de 5 770 503 lei.

A mai indicat că conform contractului de credit nr. 2113 banca urma să acorde 3 500 000 de lei, însă banca a acordat mai mult decât prevede contractul.

A afirmat că pe acest credit este aceeași situație ca și în cazul contractului din 15 septembrie 2006, nicio confirmare că banii au ajuns pe contul curent al SRL „OMV Grup”, conform prevederilor pct. 2.1 din contractul de credit.

Pe contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 la fel se atestă o neconcordanță a sumelor vehiculate de către bancă.

În cazul contractului de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, banca nu a prezentat nicio dispoziție privind acordarea creditului, mai mult, creditul dat în general nu a fost acordat. Mai mult că banca prezintă numai extrasul din contul de creditare gestionat de bancă din 11 ianuarie 2013, iar la contul în cauză SRL „OMV Grup” nu a avut nicio atribuție.

Cu referire la contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 SRL „OMV Grup” a invocat că banca susține că prin dispoziția privind acordarea creditului din 30 martie 2009 a pus la dispoziție suma de 1 000 000 de lei. Conform acțiunii, banca solicită să fie încasată restanța la corpul creditului în sumă de 916 512, deși a fost încasată deja de la SRL „OMV Grup” suma de 83 488 de lei.

Pe contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 banca indică că prin dispoziția privind acordarea creditului din 29 aprilie 2009 a pus la dispoziție suma de 220 003 de lei, dispoziția din 29 martie 2009 suma de 436 000 de lei, dispoziția din 6 mai 2009 suma de 43 997 de lei, în total suma de 700 000 de lei care corespunde cu suma din contractul de credit. Conform cererii, banca solicită să fie încasată restanța la corpul creditului în sumă de 641 100 de lei, deși banca de acum a încasat de la SRL „OMV Grup” suma de 58 900 de lei.

SRL „OMV Grup” a afirmat că banca nu a acordat niciun credit din cele ce solicită a fi rambursate, deși susține că o parte din credite a fost rambursată de către SRL „OMV Grup” cu încasarea de la SRL „OMV Grup” pe toate 6 contracte suma totală de 4 421 673 de lei.

A susținut că suma dată de bani a fost încasată de către bancă ilegal, astfel îmbogățindu-se fără justă cauză.

A mai menționat că, în urma analizei situației date, au fost ridicate datele din contabilitate și toată documentația pe contractele menționate, fiind constatat că sumele menționate în contractele de credit, nu numai că nu au fost acordate, dar au fost închise de către bancă.

A mai relatat că pe data de 29 decembrie 2009 banca a semnat un acord adițional la toate contractele de credit prin care se modifică termenul de rambursare a creditelor, iar după semnarea acestor acorduri, banca nu mai are pretenții față de SRL „OMV Grup”.

A precizat că apoi peste un an și nouă luni, la data de 1 martie 2011, banca eliberează pe fiecare contract de credit, un alt extras din care se vede că creditele în cauză, care au fost stinse în 2009, trebuie din nou stinse din contul reducerilor pentru pierderi la credite și din nou soldul final este 0,00 lei.

A mai comunicat că pe data de 31 octombrie 2011 SRL „OMV Grup” a rugat să semneze contractul de ipotecă nr.2184 în scopul garantării obligațiilor pe contractele de credit sus indicate, specificând la acel moment că nu prea era

înțeleasă cererea băncii, ultima menționând că aceasta este numai o formalitate, fiindcă creditele sunt stinse de acum, fapt ce a fost confirmat prin extrasele din conturile de creditare eliberate de către bancă.

A considerat că dacă cu adevărat era un proces de acordare a creditelor conform normelor legale și regulamentelor interne ale băncii, atunci la fiecare linie de creditare trebuia să fie câte o cerere aparte de acordare a creditului. Pentru fiecare linie de creditare trebuia să fie dosar aparte de creditare care se păstrează până la data rambursării definitive a banilor.

A remarcat că deși părțile sunt în situația când au fost semnate contractele de creditare, contractul de ipotecă, adică a avut loc o înțelegere între părțile semnate care s-a soldat cu semnarea contractelor, realizarea acestei înțelegeri nu a avut loc conform prevederilor lor, fapt care înseamnă că înțelegerea decade, adică contractele de creditare și contractul de ipotecă sunt nule.

A conchis că contractele de credit și contractul de ipotecă în cauză nu au produs niciun efect juridic, iar banii nu au fost transferați nici până în prezent către SRL „OMV Grup”.

Toate operațiunile cu banii de pe conturile de creditare ale SRL „OMV Grup” le efectua banca singură fără acordul societății, banca înregistra banii pe contul de creditare și tot banca îi anula, astfel, în realitate nici pe un document bancar emis de bancă nu este semnătura directorului SRL „OMV Grup” cu ștampila firmei prin care s-ar fi menționat ca destinație a plății stingerea creditului.

Susține că reieșind din actele prezentate de către bancă și din cele menționate mai sus SRL „OMV Grup” nu are nicio obligațiune financiară față de bancă, iar toate sumele indicate în cererea de chemare în judecată pe care le cere banca sunt neîntemeiate și ilegale.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 166, 167, 172, 173 CPC, art. 4 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la ipotecă, art. 219, 221, 1236 Cod civil, art. 8 și 32 din Legea instituțiilor financiare.

Pe parcursul examinării cauzei SRL „OMV Grup” a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând declararea nulității absolute a pct. 2.3 din contractul de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2007 din 15 septembrie 2006 și acordurilor adiționale la el; declararea nulității absolute a punctului 2.3 din contractul de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2113 din 13 decembrie 2006 și acordurilor adiționale la el; declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 2990 din 28 noiembrie 2008 și acordurilor adiționale la el; declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3063 din 31 ianuarie 2009 și acordurilor adiționale la el; declararea nulității absolute a clauzelor 1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3110 din 30 martie 2009 și acordurilor adiționale la el; declararea nulității absolute a clauzelor

1.3, 2.3 din contractul de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și nulitatea absolută a contractului de credit nr. 3139 din 29 aprilie 2009 și acordurilor adiționale la el, ca fiind fictive și lovite de nulitate absolută.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2018 Judecătorei Chișinău sediul Centru a fost admisă integral acțiunea depusă de BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA.

A fost încasată din contul SRL „OMV Grup”, în beneficiul BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA suma în mărime de 16 530 112,10 de lei și cheltuielile de judecată cu titlul taxei de stat, plătită de reclamant la depunerea acțiunii, în sumă de 5 000 de lei, iar în total suma în mărime de 16 580 112,10 de lei.

A fost transmis silit în posesiunea BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA pentru comercializarea ulterioară și stingerea datoriei la contractele de credit nr. 2007 15 septembrie 2006, nr. 2113 din 13 decembrie 2006, nr. 2990 din 28 noiembrie 2008, nr. 3063 din 31 ianuarie 2009, nr. 3110 din 30 martie 2009 și nr. 3139 din 29 aprilie 2009 următoarele bunuri ipotecate - casă de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și lotul de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0.1177 ha, amplasate în XXXXX, cu evacuarea persoanelor și bunurilor din imobilele respective.

A fost respinsă acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „OMV Grup”, reprezentat de Lilia Banilean și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii inițiale și netemeinicia acțiunii reconvenționale, constatând că debitorul SRL „OMV Grup” și debitorul ipotecar Lilia Banilean nu și-au onorat obligațiile contractuale asumate, stabilind totodată că acordarea efectivă și reală a creditelor de către BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA la contul SRL „OMV Grup” se confirmă prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, inclusiv și în rapoartele financiare ale SRL „OMV Grup”.

La 30 iulie 2019, SRL „OMV Grup”, reprezentată de Lilia Banilean a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea inițială și admisă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate privind eliberarea creditelor sus menționate, punând la baza hotărârii probe care nu confirmă direct transferul de bani.

Instanța de apel a pus la baza deciziei dispozițiile de plată prezentate de către bancă.

A susținut că dispozițiile în cauză de plată sunt un ordin intern al conducerii băncii privind transferarea banilor, însă nicidecum nu constituie o confirmare că banii au fost transferați. Orice transfer de bani de pe un cont pe altul se face prin ordin de plată, dispoziție de plată sau notă de plată, pe care trebuie să fie aplicată ștampila executorului băncii, în cazul speței acestea lipsind.

De asemenea, a indicat că SRL „OMV Grup” nu a recunoscut niciodată această datorie, iar suma datoriei financiare indicate în rapoartele financiare ale SRL „OMV Grup” nu pot fi considerate ca datorii numai față de bancă, doar din motivul că sumele coincid. Rapoartele financiare nu sunt documente confirmative de transfer de bani. Iar acele datorii indicate în rapoartele financiare sunt formate din alte datorii față de terți, dar în niciun fel față de bancă.

De asemenea instanța a pus la bază și corespondența dintre bancă și SRL „OMV Grup”, fără a lua în calcul că confirmarea acordării creditelor nu se face prin scrisoare, dar prin ordin de plată prin care se confirmă transferarea banilor de pe contul băncii pe contul întreprinderii, pe care până în prezent banca nu a prezentat astfel de acte instanțelor de judecată.

A considerat că instanța de fond eronat a stabilit probele prin care s-ar confirma că SRL „OMV Grup” au fost acordate creditele în cauză.

O altă circumstanță asupra căreia instanța de fond nu s-a expus este faptul că conform pct. 2.1. din fiecare contract de credit este prevăzut că eliberarea creditului are loc prin transferarea mijloacelor bănești de pe contul de credit al băncii pe contul curent al debitorului. Respectiv, banca nu a demonstrat că de fapt a acordat aceste credite și banii au fost transferați de pe contul de credit al băncii pe contul societății.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 iulie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „OMV Grup”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu

Răspundere Limitată „OMV Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „OMV Grup” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „OMV Grup” împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari